

Csorba Béla

finnugrós

*enyec nyenyec
szamojéd
keze-lába
csupa jég*

*kamasz szélkúp
nganaszán
moszkva felé
fut a szán*

*finn magyar észet
sajnálunk
oroszlott a
mi lányunk*

*osztják az észet
meg a vést
mi lesz veled
cseremész*

*úgy vót ez a
vótokkal
mint a drótos
tótokkal*

*eltűnt a drót
meg a fót
azután a
drótostót*

nomád

*a világegyetem szövetanyagában
tobzódó nomád
Fényen túl és alatt
a legeslegelemibb forma legel
emibb formátlansága halad
mint a Kozmoszon túli
s Istennek mutatja magát
maga a Káosz
a részekre foszló
csillámló monád*

*ügyes az elme
mint kötött téli zoknik
gyapjúszárait
ha megvan már az elve
lefejtí s felgombolyítja
az egyetemes anyag
eltéphetetlen kusza fonalát
de az izzadt bűdös láb aki hordta
vajh kié bár megmérhetetlen nőjön
túl Tótumon és Faktum-Kvantumon
vagy fogyjon akár a gombolyag
a Káoszt rendszerbe foglaló tudat*

napszúrás

*imre bátyám hívott
az egreske partjára
ott ahol az ördögárok
torkollik belé
kévébe kötözni feldobálni
a hereszénát mező sándor
jegesmedvevadász szekerére
szorult a nap vihar
készült hatoannyolc nyarán
fejemen meg nem volt szalmakalap
se fehér kendő zsebkendő meg pláne
hogyan az árok vizébe mártva*

*hűsíthettem volna felforró fejem
egy hétig feküdtem az elsötétített
szobában citromon és szódavízen
meg a dublini embereken
egy kicsi rést nyitva a spalettán
belém szédült a világ
egykor ez volt apám szabóműhelye
és itt lett felravatalozva
pár nap múlva itthonról
hazautaztam kaposvárra
kiokádni a görögdinnyét
a rádióhírtől
hogy prágába
bevonultak az oroszok*

tele van az udvar

*tele van az udvar
kacsafossal
a japánkácsák finom pihéi
most vannak átalakulóban
élesebb matériává
keresztszüleimmel hegedűs
mári nagyamányammal
a baromfikat
hajkurásszuk a tullabari
udvaron mindhárman
jókedvűek csak
én vagyok dühös
számlámra élcelődnek
ahogy tehetetlenkedek
a kiscserepes akolban
a csirkékkel récékkel
az egérrágta kukoricaszemeket
taposva hajtva őket
az árpadarával teli etetőkhöz
az itatókban nincs víz
szomjas vagyok
ezt leszámítva
szinte már idilli a hangulat
mondjuk derűs*

*megérkezik marika is
az unokahúgom
miért nevetnek ezek
ennyire rajtam
hiszen már mindegyikük
réges-rég halott
csak a hajnali zápor
veri az ablakokat*